

אנחנו ווייטער

אתיקה

יו"ל לקראת שבת טהרינו
ע"י ועד והתקדשתם דקהילת חסידי ברסלב

פתיח האליון

"און ווייטער איז זייער גוט" (?) ...

לשעה ולדורות

ובכן נפתח בשאלה:

מדוע הוסיף רבינו את תיבת "און ווייטער", עדיף היה לבטא בקצרה כהרגלו של רבי שדבריו במשורה היו, "סאיז זייער גוט צו זיך אויסגיסן דאס הארץ", מה כיוון רבינו בזה, ובעיקר מה רצה ללמדנו?!

לפשט את עומק דברי רבינו אין אנו מסוגלים. אבל מחובתנו כי ממנו נקח לעבוד את ה', לולי זאת לא היה מוהרנ"ת משתף אותנו בסיפור האישי.

הנה לנו נקודה מאוד חשובה הטמונה כאן, הנוגע לענייננו.

רבינו הק' לא נתן למוהרנ"ת עוד איזה תרופת פלא שתעזור על אתר ותחבוש למכה חולפת, גם לא איזה עצה גאונית שפותרת באחת כל בעיותיו, כי לא לחייו הפרטיים של מוהרנ"ת כיוון רבינו אלא נתן לו עצה שורשית מקיפה ואמיתית לכל הדורות הבאים, ולא נחטא לאמת אם נאמר כי זו הייתה עומק כוונת דבריו הק' 'און ווייטער'!

וכעדות הנכתב: "הבין תכף שע"י עצה זאת בודאי יהיה נעשה איש כשר כראוי, כי כל מיני מחשבות שייסבב הבעל-דבר בדעתו וכל מיני מניעות שימנעהו, כולם יספר לפני הש"ת ויבקש מאתו רחמים ותחנונים על כל דבר".

אלו שכולנו מכירים, עליהם הושתתו יסודות חסידות ברסלב לדורותיה עד היום הזה, נלחשו לאזניו של התלמיד הגדול מוהרנ"ת זיע"א בפעמיים הראשונים להתקרבותו אל המאור הגדול רביה"ק זי"ע, לאחר חיפושיו הבלתי נדלים בין צדיקי ומאורי הדור בתורו אחר פיסת מרגוע לנפשו המשתוקקת שלא ידעה מנוח מליבו הבורע.

חודש אלול תקס"ב, מוהרנ"ת ראה רָאָה כי מצא את שאהבה נפשו, מים חיים מהנחל הנובע שהשיבו נפשו בשבעה משיבי טעם. מוהרנ"ת מונה אחת לאחת את לבטיו וספיקותיו בחייו הפרטיים, הוא חיפש עצה אבל לא עצה מעשית ונקודתית למצוקותיו הזמניות אלא חיפש אחר עצה ודרך שבכל אשר יפנה ולאיהז מצב שרק יגיע יהיה לו במה להחיות ולהשיב את נפשו, רבינו הק' שהבין לליבו פרש אברת ידו בחיבה על כתפו של רבי נתן ושח באזניו: "און ווייטער איז זייער גוט, אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר הש"ת אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר א אמת'ן גוטן פריינט". בהדגימו זאת כפי המדבר אליו כולו בידידות.

מילים אלו מרגלא בפומיה דכל בר בי ברסלב דחד יומא, ואם כי הדברים נראים כפשוטים וקרובים אל השכל מאוד אבל מאמינים אנו כי עומק רב טמון בתוכם וללמוד אנו צריכים.

אב בשמירה ורך בשנים

ההיסטוריה חוזרת!?

עושים ענין סיבוב

ועד והתקדשתם: 02.509.5176

באין מענה ניתן להשאיר הודעה

משרדי חבר: 077.8011.584

בין השעות 10:00-14:00 כפר"צ 8.30 - 10.30 בערב, ניתן להשאיר הודעה

לפעמים יכולים אנו לטעות שאנחנו
כבר יודעים פחות-או-יותר מה הם
הבעיות של הטכנולוגיה, ומשכך אנו
די עירניים כדי לשמור את עצמנו,
אבל מה שנשכח מאיתנו לעיתים
קרובות הוא, שהשטן לא נעצר כאן...
יש לו תוכניות מכאן ועד להודעה
חדשה, וכמה שהוא מתקדם יותר
זה הולך במהירות יותר, נעצור רגע
ונחשוב, האם מקדמים אנו נכונה את
חיצי האויב שכבר שוגרו אלינו או
שרק עסוקים אנו לחבוש את הפצעים
המדממים...

מיני רוחות זרות המנשבות, כאשר
איש את רעהו ולאחיו יאמר חזק
לבל נלך שולל אחרי משאות שוא
ומדוחים וחשבונות רבים שבקשו
בני אדם.

והעיקר בל נשכח כי אמונים אנו על
דברי רבינו הנזכרים שעל זה שמח
רבי נתן כמוצא שלל רב, והעיד כי
זהו העצה הכי טובה והכי מועילה
לשאלת השאלות "און ווייטער":
תפילה, ועוד תפילה, ועוד פעם
תפילה.

רק בכח התפילה וההתבודדות
יכולים אנו להיות סמוכים ובטוחים
על חסדיו המרובים, שבדאי יהיה
בעזרונו להיות קדושים וטהורים,
ולשמור את נפשנו ונפש צאצאינו
מכל מרעין מרעין בישינן ופגעי הדור,
בהווה ובעתיד.

ועל כוחו של אותו זקן דקדושה,
ועצותיו וספריו הקדושים, נשען
ונסמך שגם "ווייטער" יהיה "זייער
גוט"... און נאך און נאך גוט...

שאין אנו רואים סופם.

א בליק אויף ווייטער! א בליק אויפן עתיד!

כשנהיה חכמים הרואים את הנולד
ונדע לפקוח שבע עיניים בכל פעם
שהיצר ימציא לנו 'רעיון מבריק' של
"טכנולוגיה מתקדמת ומשוכללת",
כשנתכונן מראש בידיעה שהאויב
שולף כל פעם כלי קרב מחודשים -
יהיה זה לנו לחומה ולתריס שיגינו
עלינו מפני הפורענות עוד בטרם
תבוא אלינו, או אז נציב גבולות,
נעמיד גדרים, נשים מחסום, לקדם
את פני הרעה לבל תתקרב לגבולנו.

וכמובן שכח הרבים הוא כלי עזר
נפלא להעמיד חומה בצורה מפני כל

גוברים והולכים ה".

ימים יעברו ושנים יחלופו, וזמנים
אחרים ימלאו את מקומם ואתם
הנסיגות שלהם, האם בטוחים אנו
שאנו וילדינו גם אז נחזיק מעמד לבל
ניפול לעבר פי התהום? האם בטוחים
אנו שהסכנות האורבות לפתחנו
לא יעברו על מפתן בתינו? האם
מובטחים אנו על ילדינו שלא יחשפו
לעולם לדברים בלתי הגונים ורצויים?

אם יבוא מאן דהו והצעתו בפיו,
שבמבט חיצוני ייראה לנו הכל כשר
וישר אבל בתוכו יסתתר פצצת אטום
מאין כמוה, מי ערב בעדנו שנדע את
אשר לפנינו ונתייחס אליו במלוא
כובד הראש?

ובלשון השיחה: מי יודע אם גם
"ווייטער" יהיה "זייער גוט"....?

הרואה את הנולד

התשובה היא: בשביל זה אנו
ברסלבער חסידים! ועל זה יצאה
הלהב ב"שבת טהרנו" תשפ"ה!

צאי לך בעקבי הצאן. נלכה נא ונסעה
לאורו של רבי נתן שלימד אותנו
לחפש עצה לא רק ל"כאן ועכשיו"
אלא גם על המשך החיים והנסיגות
הבאים. א בליק אויף "ווייטער".

בעיניו הטהורות ראה רבי נתן וגם
ידע כי תחבולותיו של היצר אינם
נגמרים כל עוד נשמה באפינו, וזה מה
שהניעו לחפש עצה ומגן שיהיה לו
תמיד למחסה ביום זעם. וזהו חובתנו
לעת כזאת בידוענו כי זרם המטר
טרם פסק והיצר מתחדש עלינו
בכל יום ובכל עת בתחבולות שונות
ומשונות מרחיקי לכת וארוכות טווח

ואורב רב המרצחים להפילנו ברשתו,
הנסיגות לא פוסחים על אף אחד,
אין אפוטרופוס! הם אינם מבחינים
בין צדיקים לרשעים, בין עובדי ה'
לפשוטי העם, "מבול" כפשוטו -
שבלה את הכל.

אמנם, ישראל קדושים הם ושומרים
עצמם בגדרים וסייגים לבל יניחו
להטעות אותם בהבלי העולם,
אבל הבה נעצור לרגע ונחשוב
יותר לעומק: לאן פנינו מועדות?
האם שמנו לב פעם שהטכנולוגיה
מתקדמת בצעדי ענק לעבר פי פחת,
או שכל העיסוק הוא רק ש"אנו כבר
מסודרים בתעודת חבר"...

לפעמים יכולים אנו לטעות שאנחנו
כבר יודעים פחות-או-יותר מה הם
הבעיות של הטכנולוגיה, ומשכך אנו
די עירניים כדי לשמור את עצמנו,
אבל מה שנשכח מאיתנו לעיתים
קרובות הוא, שהשטן לא נעצר כאן...
יש לו תוכניות מכאן ועד להודעה
חדשה, וכמה שהוא מתקדם יותר
זה הולך במהירות יותר, נעצור רגע
ונחשוב, האם מקדמים אנו נכונה
את חיצי האויב שכבר שוגרו אלינו
או שרק עסוקים אנו לחבוש את
הפצעים המדממים...

ומי יודע מה יולד יום?

כי שאל נא לימים הראשונים, לפני
כעשרים שנה בלבד, האם חלמו אז
בכלל על כל מה שקורה היום בשדה
הטכנולוגיה? האם העלה אחד על דל
מחשבתו כמה קרבות זה יעלה לכלל
ישראל? ולדאבונו, כיום המציאות
לא השתנתה, אדרבה, המכשולות רק

משתמשים במצלמה?
שים עין!
שתהיה רק עם חותמת
של והתקדשתם

עדיף לקנות מפס ייצור לכתחילה - לכתחילה מלא

א בליק אויף ווייטער
- פאר מיר אליין

אפשר וויילסטו רעדן אפאר ווערטער?

אפשר וויילסטו רעדן אפאר ווערטער?

יצא לך פעם שרצית לשמוע איזה פרפרת נאה על פרשת השבוע או חיזוק על התבודדות ולא מצאת ממי לשמוע? מסתבר שלא...

דורנו התברך ב"ה במבחר גדול של משפיעים ודרשנים לרוב מכל המינים והסוגים, ממש אכשר דרא,

לפני כל מועד וחג ישנם שיעורים ודרשות מכל סוגי המשפיעים למיניהם, בכל המוסדות נמצאים כמה וכמה דרשנים שנושאים את דבריהם על ענייני השעה והמקום, גם קווי טלפון לא חסר היום על כל נושא וענין עם שלל משפיעים ומגידי-שיעורים שמרתקים את שומעיהם.

מה אתה אומר על הרעיון ש... שאתה תהיה 'משפיע' ? ...

"אווה, עד כאן, אני אף פעם לא אהפוך ל'בעל דרשן' כזה או אחר, תן לי לחיות עם עצמי..."

אכן, לא כל אחד רוצה ולא כל אחד מסוגל לקום בפני ציבור ולהשמיע מדברותיו, אבל אני רוצה לגלות לך משהו:

גם אם יהיו כל עצי היער משפיעים ודרשנים, לא יוכלו להשפיע ולעורר את לבך באמת, אם לא תהיה אתה בעצמך ה'משפיע', כלשון הדור.

כדי לעורר ולגלות את הנקודות החבויות ביותר בלב האדם ולהוציאם לאור העולם, לא יעזרו נהרות של שיעורים והרצאות, כי אם דבר אחד: האדם בעצמו. אם האדם לא יפנים את הדברים ויישבם בליבו בעצמו לא יועיל לו מאומה כל מה ש'שופכים' עליו.

|||

זה דבר ידוע כי אין אוהב לאדם יותר ממנו עצמו, לשום אדם בעולם לא יעשה האדם מה שעושה לעצמו, גם אם האדם אינו מבחין בכך

הרי כל הפעולות שעושה לעצמו נובעים מאהבתו העצמית. לא כן? תבדוק זאת בעצמך...

מבוקר ועד ערב עסוק האדם למלא את רצונו וחפץ ליבו, אם זה בגשמיות - אוכל ושותה מתענג ומתעדן, וכשנקלע ח"ו לצרה הוא הופך עולמות בכדי לצאת אל המרחב, ואם זה ברוחניות - לומד ומתפלל, מתבודד ועושה מצוות, כל אשר יתן לאדם בעד נפשו.

|||

להיכן דברינו חותרים, ומה להם ולפגעי הטכנולוגיה?

כשכלל ישראל על כל גווניו מתאחדים בשבועות אלו בעריכת "שבת טהרינו" לעורר הלבבות ולהציל הנפשות מרוח סער וסופה - כלי הטכנולוגיה למיניהם שרבים חללים הפילה, יכול האדם לחשוב לעצמו: הנה ברוך ה' יש היום הרבה עסקנים וארגונים שעוסקים לבער הנגע הרע מקרבנו, עשרות דרשנים ומאות רבנים מכל חוג ועדה לא מפסיקים לדבר על הנושא, גיליונות ומודעות מופצים לרוב עם תוכן לגדולים ולקטנים, אם כן, מה לי ולשבת טהרינו? האם כל המצב והתעמולה סביב הנושא שייך אלי?

על זה תבוא התשובה: בהחלט! אליך מתכוונים ורק אתה תוכל להכריע לטובת המערכה!

נכון שאתה יודע כבר בעל-פה את כל הדיבורים שמדברים על טכנולוגיה, אבל אף דרשן לא יצליח להיכנס לתוך תוכך ולחולל שם מהפיכה של ממש - אם לא תעשה זאת בעצמך. גם אם תשמע הדרשות היפות ביותר מטיפי נופת צופים מפי המגידים המרתקים ביותר מפיקי מרגליות, אם אתה בעצמך לא תתפוס את ראשך ותקלוט באיזה מצב אנו שרויים כיום ובעקבותיו לעשות את מה שצריך - הסכנה עדיין קיימת, בעתיד הקרוב או הרחוק.

בענייני קדושה יודעים אנו שאין על האדם שום אפטרופוס. גם לכה-גדול שנכנס שמונים שנה לפני ולפנים לא היה אחד ערב בעדו שיישאר בדרגתו הנעלה. כל אחד ערב בעד עצמו.

כשמודעות צבעונית קוראים אלינו: "א בליק אויף ווייטער" הכוונה הוא על כל יחיד ויחיד באשר הוא, שצריך בעצמו לשמור על עצמו שלא יפול כפרי בשל לזרועות הטכנולוגיה.

|||

כל זאת בשביל מי ולמען מי? בשבילי ולמעני! כדי שאני בעצמי אשאר על עמדתי ולא אסחף לסחף הרחובי שמציע תבל ומלואה בדרכיהם הנלוזות.

אם אתה אוהב את עצמך באמת, ואתה מפרגן לעצמך מצד אחד את כל מה שנראה לך שזה יוסיף לך משהו בחיים, ושומר על עצמך מצד שני מכל מה שנראה לך שיכול להזיק ולהפסיד לך, הרי שגם ממלחמת מצוה זו לא תוכל למשוך ידיך, אחרת - אתה כמעט מנוצח בידי האויב ולא בידי האוהב. עלינו נפל חובת היום להסתכל בעין בוחנת ובודקת באופן תמיד, ועינינו לנוכח יביטו - א בליק אויף וויטער - אל כל הסכנות האורבות לפתחנו, למען נדע להתרחק מהם כמטחויי קשת. בשביל עצמי ובשרי.

ואין הכוונה ח"ו שכל הדרשות, הגליונות והארגונים מיותרים, אדרבה, בכך רבים ובעידודם של חברים הרבה יותר קל להפנות עורף אל מול כל הפיתויים של הצר הצנור, אבל אחרי ככלות הכל, מי נותן את ה'מכה בפטיש' למען יוכל לעמוד בנסיון בגבורה כיוסף הצדיק בשעתו? לא 'ועד' והתקדשתם' לא עסקן פלוני ולא ארגון אלמוני, אתה בעצמך ולא שום אחר!

ובמשפט אחד:

אם אין אני לי, מי לי!

א בליק אויף ווייטער
- פאר מיינע 'דורות'

אב בשמירה ורך בשנים

למודעי, אבל מה שמוטל עלינו לעשות כעת הוא, להזהיר גדולים על הקטנים לבל יתקרבו אפילו סמוך למקום הסכנה, השמירה על הילדים עוד לפני שהם מגיעים בכלל לשיפוע הבור היא טובה ומועילה פי אלף מאשר הניסיון הצילם כשהם כבר עם חצי רגל בפנים...

בראותנו עננים שחורים מתפורים מעל גבי ראשינו, אסור לנו לחכות שהמים הזדונים יהיו ניתכים עלינו ועל זרענו ואז להזכר לחפש מקום מגן ומחסה, כבר עתה נתחסן עם החיסונים הראויים כדי שהנגיפים הארסיים לא יכלו בנו, נתקן גשרים ונעמיד גדרים בטרם יפול הנופל ממנו...

החמימות דקדושה, ההתלהבות והעזות דקדושה שמכניסים בילדים בעודם רכים עוד בטרם יבוא אליהם הנסיונות השונים, נוסכים בהם כוחות עילאיים שיוכלו לעמוד בעוז ובגבורה נגד כל מי שירצה להכשילם ח"ו, המודעות והעירנות אצל הילדים לכל הנושא של טכנולוגיה, הסלידה והגיעול שמשרישים בקרבם לכל כלי אסור, בכל שם וחניכא דאית להו, מהווה כלי נפלא של שמירה עליונה מהשומר ישראל שיעמדו בצור חלמיש נגד כל הנסיונות שיכולים לבוא לקראתם.

עכשיו הוא הזמן! כשאנו עומדים עדיין לפני הכל! לראות כבר עכשיו את אשר יכול לקרות - א בליק אויף ווייטער - ולעשות מה שאפשר בכדי למנוע אותם, בל נהיה מאותם האומרים 'אצל ילדי זה לא יקרה' ולהיות אח"כ מהצועקים על העבר ח"ו.

התורה הקדושה מתחננת אליך מבעוד מועד: אל תהיה שאנו, אל תשב בחיבוק ידיים, כי זה יכול לעלות במחיר יקר מידי, כדי שלא תגיע להיכן שהגיע פלוני.

על האוצר היקר שהופקד אצלנו נשמור כעל בבת עינינו, לא ניתן לכל ההשקעה האדירה לירד לטמיון, כי על בנינו ובנותינו אנו לא מוותרים!

ובמילים פשוטות יותר:

למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה!

**במקום להרטיב שמיכות
וכריות בדמעות של צער
ועגמת נפש על הבנים
שגלו משולחן אביהם
ונתרחקו מדרך התורה,
מוטב להשקיע בדמעות
של תפילה מהולות
בדיבורים עם הגדולים
ועם הקטנים על הסכנות
האיומות של הכלים
הארורים, ועל חובת
הציות לגדולי ישראל.**

ישנה אמרה חכמה: מה שאבא אחד עושה לעשר ילדיו אין עשר ילדים יכולים לעשות לאבא אחד... הרי את תמצית חייו יקדיש אדם למען צאצאיו היקרים, החשובים לו מכל, כשיעמוד בפני סכנה גשמית חלילה ידע כל אבא להזהיר את ילדיו שיתרחקו ממנה כמלא עיניהם, ולא יחכה שיהיה לאחר מעשה, על אחת כמה וכמה בסכנה רוחנית, לא ינוח האבא ולא ישקוט עד שיהיה בטוח כי הסכנה מהם והלאה.

וכשמדובר בטכנולוגיה הדברים אמורים שבעתיים, איך התבטא הגר"ח קניבסקי זצ"ל? לא צריכים לברוח מהאינטרנט כמו מאש, אלא צריכים לברוח מאש כמו מאינטרנט...

הסכנות הם גדולות עד למאד ואינכם צריכים

מעשה בחכמי העלעם המהוללים שהתיישבו לטכס עצה כדת מה לעשות, באשר שהגשר של העיירה המעביר את אנשיה מקצה אל קצה, נשבר ונתקלקל ומיום ליום נתרבו הנופלים והפצועים, עד שנמנו וגמרו כי אין מנוס מלהשקיע בבניית בית-החולים ענק סמוך ונראה למקום התורפה כדי להביא במהירות האפשרית את הנופלים למקום מזור ומרפא...

אם תמצי לומר שזה קורה רק בחעלעם הרחוקה, המציאות תוכיח, כי לפעמים מתרחשים כדברים האלה גם בתוך משפחות חשובות בישראל, איך אומרים? ביי די שענסטע משפחות...

לדאבוננו, הסיפורים הם לא מעטים על נפשות יקרות שנפלו לתהום נשיה בעקבות הכלים הארורים ימח שמם וזכרם, כמה אבות ואמהות מבכים במר נפשם את ילדיהם שנפלו שבי במלתעות הטכנולוגיה ותולדותיו, ותולשים את שערם במחשבות של "היכן היינו קודם..."

אך במקום להאריך בצידו השלילי של המטבע מוטב להסתכל על הדבר מצידו החיובי.

יפה אמר אותו יהודי יקר שעוסק רבות להגברת השמירה בקרב עם סגולה: עם אותו הכסף שמשקיעים כדי להציל ולרפא את הנשמות שכבר נפלו, עם אותו סכום כסף אפשר להציל פי שלושים (!) מאלו שטרם נפלו...

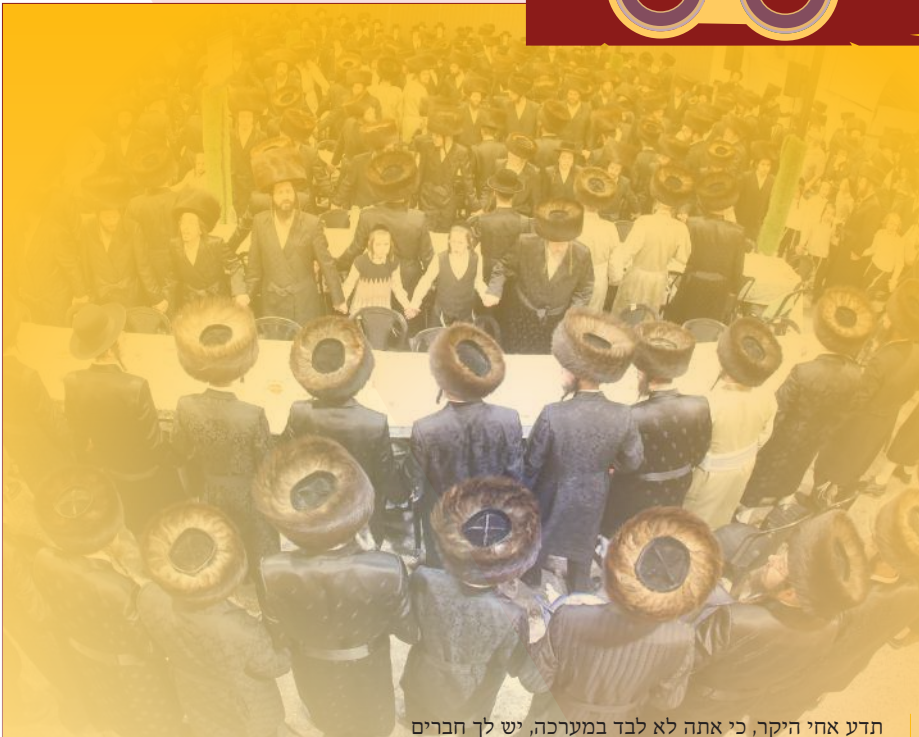
במקום להרטיב שמיכות וכריות בדמעות של צער ועגמת נפש על הבנים שגלו משולחן אביהם ונתרחקו מדרך התורה, מוטב להשקיע בדמעות של תפילה מהולות בדיבורים עם הגדולים ועם הקטנים על הסכנות האיומות של הכלים הארורים, ועל חובת הציות לגדולי ישראל.

הרי כל אבא משקיע כל הונו כוחו ומוחו כדי שבנו יצליח בלימוד התורה, יזכה ליראת שמים, ויתעטר בכל מידה נכונה, כל הון דעלמא לא יעמדו בעד אב רחמן שרוצה לראות את ילדיו הולכים בדרך הישר ועושים נחת-רוח לבורא יתברך שמו.

א בליק אויף ווייטער
- פאר מיין קהילה

ברודער שטארק זיך!

תדע אחי היקר, כי אתה לא לבד במערכה, יש לך חברים רבים לקרב, כולנו באותה סירה... כלל ישראל בהמוניו עומד לצידך, ובעזרתו הגדולה גם נצא מכאן בקרוב... כמה טללי תחיה הרעיף על נפשו העייפה של אותו חבר, עם מילים בודדות בלבד אפשר להציל עולמות שלמים.

לא תמיד יודעים מה שמתחולל בליבו של חבריך, ולא בכל פעם שרוצים אפשר לסחוט דיבורי חיזוק מן השרוול, אבל זה יכול כל אחד: לשמור את עצמו! ואם ישמור על עצמו יהיה לו זכות גם בשמירתו של חבריך, זה הולך אחד על אחד, ולא רק, אלא אחד על עשר, ועל חמישים והלאה...

כשאחד נתעורר ולובש רוח של קדושה וטהרה על עצמו, הוא משפיע בעצם מהותו על ארבע רוחותיו, וריחו הטוב נודף למרחקים, ואף פעם לא יוכל לידע מה יהיו תוצאותיו.

כשיעמוד לפני ב"ד שלמעלה וישפטו את מעשיו קטן כגדול, באם הכף תהיה נוטה לחובה, יבואו ויעלו אלו הזכויות שחטף לעצמו בזה ש'שטו שמר על עצמו מכל פגעי הזמן' ובעקבותיו הלך חבריך ומשפחתו וכל דורותיו אחריך, וחברא חברה אית ליה, והנה הפלא ופלא... הכף הוכרע לזכות! היישר לגן-עדן במחיצת קדושים וטהורים, והוא לא העלה על דעתו בעת שעשה את הצעד הנכון בעולם הזה שברגע האמת לעת פקודתו, התוצאות הברוכות של מעשיו יהיו נצרכים לו כהצלת נפשות...

והזכותים העצומים מונחים בקרן זוית, כל הרוצה יבוא ויטול, והפירות - על חשבונו האישי...

הבה חברים יקרים, בל נהיה יחידים, חלוקים, נפרדים ומפוזרים, אלא נחזיק עצמנו ביחד ובאחדות, ונתעצם יחדיו בשמירה על עצמינו, על צאצאינו ועל קהילתנו מכל מיני מרעין בישין ומכל מיני פורעניות המתרגשות לבוא לעולם.

אין אנו יודעים מתי יגיע הסוף ועד מתי קץ הפלאות, עינינו מייחלות ומקוות שזה יקרה בקרוב ממש, אבל כשהעמיד עדיין לוטה בערפל אין הזמן כשיר לישון ולומר 'שלום עלי נפשי' שלפעמים זה נובע מתוך הייאוש והרפיון, אלא באחדות ובידידות נחזק אחד את השני לומר למלאך המשחית הרף ידיך, עדי נזכה לראות בקרוב בהתגלות כבוד מלכותו על כל הארץ

כולנו ביחד:

להיקהל ולעמוד על נפשנו!

לפני כחמש עשרה - עשרים שנה כשהחושך כיסה ארץ עם הופעת מכשירי הטמאה הרצוצים - אייפון ודומיו - היה שורה בלבול גדול אם צריך לפרסם את הדבר ברבים ולצאת חוצץ נגדם בחרב ובחנית, או שהם מן הדברים שהצניעות יפה להם ומוטב שלא ללבות את האש במזיד.

תקופה ניכרת זה לקח עד שכל גדולי ישראל הבינו את חובת השעה ויצאו בקריאות קודש לכלל שכבות הציבור של היהדות החרדית, להזהר ולהישמר מפני פגע משחית זה, שורש פורה ראש ולענה.

היום זה כבר ברור לכל כי הנסיון של טכנולוגיה הוא לא ליחידים בלבד אלא זה נחלת הכלל לכל דבר וענין, כלל ישראל מנהל כאן מלחמת קיום על ציפור נפשנו שכל יחיד ויחיד צריך ליטול בה חלק, אף אחד אינו יכול לומר שהוא לא נמצא בתמונה בעת שהוא נמצא עמוק בתוכה.

ומשכך, רובץ על כתפיו של כל אחד ואחד אחריות גדולה כלפי הכלל כולו בידעו כי על אף שהוא רק כבורג קטנטן בתוך מפעל אדיר ועצום, אבל השפעתו עצומה על כל טובביו ומכריו, הן לטוב והן למוטב, פעמים שנקודה מערית יכולה לשבש מערכות שלמות ותוכניות בנויות לתלפיות (זכור לכם מהקורונה...?)

אם ישתחל לתוך כרם רחב ידיים תולעת זעיר שבזעיר שרוצה לעשות 'טועמיה' מן היבול החדש - עלול בעל הכרם למצוא את כל חזיונו פרי דמיונו ש'יעשה מליונים' נופל בפח...

אם ירצה אחד מנוסעי הספינה לחזור נקב קטן בקרקעית האניה, מסכן את כל נוסעיו בסכנת טביעה איומה...

יכולים אברכי משי לדבר ולשוחח בנעימות, ובתוך שיחתם 'זרוק' אחד מתוכם מילה בודדת לחבירו בתוך קהל עם ועדה אם הוא ראה את ה... ב... והבע"ד כבר עשה את שלו. יתכן שהלה לא התכוון לכלום הוא רק רצה לשתף את חבריו עם ה'נייעס' הסוערים - אבל בדרך הוא הכניס שלא במתכוון כמה חתיכות קרח לתוך ליבם של כמה וכמה נשמות תמימות שכלל לא אשמים ש'מאן דהו' הראה לו משהו בהיותו משועמם...

אך מידה טובה מרובה, יכול אברך להסתובב בפאליש הביהמ"ד וים של מחשבות טורדים את שלוותו, מה יהיה כאן? עד מתי נתמודד עם זה? היש תקוה לאחריתנו? האם יכול נוכל על הטכנולוגיה וגונדא דיליה המשנים את פניהם חדשים לבקרים?

רואה אותו חברו ומתחיל לנחמו ולדבר על ליבו: ידוע

רוצה לקנות נגן? קונים אך ורק של 'לכתחילה'

ההסמוריה חוזרת?!?

ביקשתי: אייבשטער! גיב מיר כח צו ביישטיין דעם נסיון! ובזכות העקידה שעקדתי כאן עזרני וחלצני מבויץ החיים ששקעתי בו ללא רצון. בעצם חשבתי שבכך תם הסיפור, אבל בעצם כאן הכל התחיל...

כמה ימים עברו ונקראתי אחר כבוד לחדרו של ר' יוס'ל המשגיח, הכנתי את עצמי לעוד מנה כפי שהורגלתי בביקורי התכופים בחדר זה, מחכה כל כולי שיעבור גם הגל הסייטי הזה, וכי מה אני אשם שכזה אני?! כנראה שנולדתי בשביל לסבול, אך הנה פלא ר' יוסל נרגש כולו מקבל את פניי באבהיות ובמאור פנים וקורא לי לשבת לידו.

ביד ימינו הוא טופח על שכמי ואומר: "מוישי הצדיק!", "מוישי הצדיק!", הוא לא אמר את זה סתם משפתו ולחוץ, הוא השתנק מהתרגשות ובשולי מעילו הבלתי דמעה סוררת שזלגה מעינו, ניכר היה עליו כי משהו סוער קרה, והוא המשיך;

"תפסנו בחדר הפנימיה כמה נגנים תמימים שהיו פתוחים לגיהנם ושאלו תחיתות ממש, כל הסחי ומאוס היה שם, ועדיף שלא תדע!

בהוראת הרבנים עשינו חיפוש ובדיקה מעמיקה ידו של מי הייתה במעל וכל השותפים בדבר עבירה הורחקו מיישבתנו לצמיתות, הייתי בטוח ליידיער שכמו תמיד גם מוישי הוא חלק מהתמונה, נדהמתי כולי לשמוע כי התעלית על עצמך ומוישי אפילו לא רצה לשמוע מזה...

אשריך! אשריך ר' משה הצדיק! גם בדורינו אנו יש להקב"ה במה להתגאות בעולמו, אשרי משה שככה לו! ואתה קדוש יושב תהילות ישראל, אשריך בורא עולם שיש לך מוישי כזה!

כמהוות עידוד וכמתנה על מה שריגשת אותי ועל עמידתך האיטנה מול הפתיון הנוראי, הנני להציע כי מהיום ואילך עקב ראותי שאתה בחור רציני

ביד ימינו הוא טופח על שכמי ואומר: "מוישי הצדיק"!, "מוישי הצדיק"!, הוא לא אמר את זה סתם משפתו ולחוץ, הוא השתנק מהתרגשות ובשולי מעילו הבלתי דמעה סוררת שזלגה מעינו, ניכר היה עליו כי משהו סוער קרה, והוא המשיך;

יושב לו ר' משה בחברת בניו האוביו, כגורן עגולה הם מקיפים אותו, בנין וחתנין רבנן ואיהו גופיה צורבא מרבנן, הלב עולה על גדותיו מפירותיו המתוקים כולם אומרים הדר 'מיט א גארטל'.

מי היה מאמין - הוא חושב לעצמו - אני מוישי השובב שמקומי הקבוע היה בפנית העונשין, מילות הגנאי וסוגי כדורי הריטלין שהוצמדו לי בלי סוף, אבחונים וטיפולים וכל הנגרר, 'משלחה והיא חוזרת' בחיידר ובישיבה הקטנה והגדולה, הקבלות טובות שלא החזיקו הרבה זמן, הרצון והשאיפות שלא עלו בקנה אחד עם ההצלחות שברשימות המשגיחים, כבר הייתי בטוח ששידוך אקבל משהו לא משהו, מזיבורית דזיבורית, וגם את זה בגיל בוגר, וילדים, נו, התפוחים לא יפלו רחוק מהעץ, התחזית היתה שחורה וקודרת.

עד לאותו יום, ירמי קרא לי לחדר השינה בפנימיה והציע לי את גון ה'אויבערבאק'ס', ומכנהו המשותף מיועד לאויבער חכם בלבד, בנגן התמים הזה יש הכל, יש חריץ לרטיס וחרץ לכל העולם הזה, ניגונים / סרטונים / תוכן ועוד, ועל הדרך - הציע ירמי - הכנסתי לך גם שיעורים על אנגלית, הלא תרצה בסופו של דבר לקבל איזה עבודה בחיים, עדיף שתבוא עם משהו ביד..

עד היום אינני מצליח להבין - מסכם מוישי את שנות ה'טיפענשען'ה', מה ראה זה צורך כ"כ דחוף להפיל איתו עוד כמה וכמה, למה ירמי כל כך אהב אותי (בלשון המעטה) והציע לי את מרכולתו חינם

היתי שובב, אפילו נעס, ליידיער ליידיער לא אהבתי את הגמ' וכאילו לא החזירה לי פנים, אבל 'שייגעץ' אני לא, סירבתי בנימוס, חיוכו הלעגני של ירמי ופרץ הצחוק של החברי חדר שלעסו ובלסו 'שווארצע' ו'אבטיח' בצקצוק של קנאקער'ס נעצו בי חצים, אבל עמדתי בשל...!

משתמש בפלאפון? יראו עיניך מה שאזניך שומעות - - -

היזהר מקווי התוכן המובילים לבאר שחת והישמר מהתמכרות הגורם לשריפת הזמן

איייערע קינדער זאלט איר דערציילן וואס דא האט זיך גיטאן! - דור הולך ודור בא, וההסטוריה חוזרת על עצמה, רק בשנות התשל"ה והלאה התמודדו בארץ הקודש עם היצר בכלי חדש ושמו 'הטלוויזיה', מלחמה עקובה מדם ניטשה על סכנתה, עוד ישנם מתוכנו הזוכרים את כריתת העץ הסמוך לשיטבאלך בית ישראל שם הטמין את האנטנה הפסולה לטלוויזיה שלו, כאשר הוזהר ע"י הביד"ץ על חרם חמור עליו ועל משפחתו באם ימשיך להחזיק את המכשיר המסוכן הזה, כמו גם את הרשימות שהוכנו ע"י שומרי העיר בהם הופיעו שמות הנחשלים ואת המלחמה בהם, הלא הם כתובים על ספר דברי הימים בקורות ההסטוריה של התקופה המדוברת.

היום הכל קטן ותמים יותר, אפשר להחזיק בכיס את הגיהנום עצמו וכלל לא יראו עליו כלום מבחוץ, תעודות והחתמות וקבלות טובות, אין מי שיאכזר את זה בזמן אמת, מה הוא עושה שם מבעד לפוך במיטתו, כלפי חוץ יצליח אולי לשחק במצג דמיוני של ירא ושלם, ובסתר, אוי גיוואלד!

מה אם כן הכח המחזיק אותנו, הרי יש לכל אחד מאיתנו את הכוחות לעצור ולהתמודד, התורה העידה עליהם 'סוגה בשושנים' - גדורה בשושנים, כלומר: באזהרה קלה ובהבדלה מועטת הם נפרשין מן העבירה ואין צריך גדר אבנים להפסיקן, שאפילו אין רחוקין מן העבירה אלא גדר שושנים מפסיק ביניהם לא יפרצו בה פרצות הגדר".

כך היו אבותינו במצרים, החזיקו עצמם בדברים הקטנים שנראים כבלתי מהותיים, שמים, לשונם, לבושם, אבל הם ידעו כי הם חייבים זאת, למען ידעו למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם! שנת תשפ"ה תגיע, זה נראה כאילו העולם כבר הגיע אל קיצו, לעוד איזה שפל יוכלו להגיע, מה עוד יצר הרע חדש יכול להיווצר כאן, אבל אותו כח ששמר על אבותינו בכל הדורות בזכות הגדרים והסייגים שעשו לעצמם, תקנות על גבי תקנות, גדר וסייג ומשמרת אפילו במותר לך, לקדש עצמנו במאה שערים של היתר, והוא אשר יביא בסופו את הכח לדורות הבאים שיכולו להחזיק עצמם בכל הכוחות להינזר ולהינצל מכל רע פגע ומריע.

זהו תפקידנו! להכין לדורות הבאים כי היכי דשתלי לי אבהתי אשתלי נמי לבראי!

עקבי ועיקש, מידות הנצרכות מאד לבחור בגילך, אני מצמיד לך חברות בוקר וצהריים, ובסדר ערב אני אישית אלמד איתך, יחד נדאג כולנו להעלות אותך על דרך המלך, נתחיל בלימודים קלים יותר ונשדרג ללימודים עמוקים יותר עד שתהיה בעו"ה על דרך המלך.

הבטיח וקיים...

|||

מפה הכל הסטורי - נהוג להפטיר. השידוך שידוך! והילדים ילדים! והחתנים חתנים! הכל בזכותאווה התגברות קטנה, ככה גם חשב סבא גרשון היקר שעבר בגפו את תלאות השואה, אשתו חנה צירל ושמונת ילדיהם נרצחו ולא שבו מגיא בן הינום, רבים בגילו כבר לא רצו כלום, אולם סבא גרשון רוח אחרת היתה עמו, א נקמה אין היטלער אריין! שב וסינן מבין שיניו החורקות שוב ושוב, הוא החליט בגילו המבוגר להקים משפחה ולשקם את עצמו מבין ההריסות, בן יחיד היה לו הוא אבי מורי ר' יעקב, הוא כלל לא ידע שמהאינגאלע הזה יעמדו ודורות ודורי דורות שיהיו חלק בלתי נפרד משלשלת הדורות ומאימפריית עולם התורה והחסידות בדורנו, הוא כלל לא חלם אז על התוצאה, ובעצם, אולי כן!

אולי משם שאבתי את הכוחות!

"אמר ר' יוחנן, כל ימיו של אותו צדיק חוני, היה מצטער על הבנתו של מקרא זה, שנאמר: "שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים",

אמר: מי איכא דניים שבעין שנין בחלמא [האם יש מי שישן שבעים שנים בחלום] ואיך אפשר לדמות את גלות בבל שהיתה שבעים שנה, לחלום?

יומא חד הוה אזל באורחא, חזייה ליההוא גברא דהוה נטע חרובא [יום אחד הלך בדרך, ראה אדם אחד שנוטע עץ חרוב], אמר ליה [לו]: האי, עד כמה שנין טעין [עץ זה, עד כמה שנים טוען פירות]? אמר ליה [לו]: עד שבעין שנין [שבעים שנה]. אמר ליה [לו]: פשיטא לך דחיית שבעין שנין [האם פשוט לך שאתה חי שבעים שנה], שאתה נוטע את העץ ודעתך ליהנות ממנו?

אמר ליה האי גברא [לו אותו אדם]: עלמא בחרובא אשכחתי, כי היכי דשתלי לי אבהתי, שתלי נמי לבראי [עולם מלא בחרובים מצאתי, כפי ששתלו לי אבותי, כך שותל אני גם כן לבני].

**רק בשנות התשל"ה והלאה
התמודדו בארץ הקודש עם
היצר הישן בכלי חדש ושמו
'הטלוויזיה', מלחמה עקובה
מדם ניטשה על סכנתה,
עוד ישנם מתוכנו הזוכרים
את כריתת העץ הסמוך
לשיטבאלך בית ישראל שם
הטמין את האנטנה הפסולה
למלוויזיה שלו, כאשר הוזהר
ע"י הביד"ץ על חרם חמור
עליו ועל משפחתו כאם ימשיך
להחזיק את המכשיר המסוכן
הזה**

אזווית אישית

פהירות!!!

עושים עליך סיהוב!

מעולם לא תראו פרסומת שיווקית שחור לבן, סתם ככה שתדעו שמוצר פלוני ניתן לרכוש אצל אלמוני, תמיד היא תהיה מלווה עם תיאורים הממחישים בצבעים עזים את המוצר שהוא כ"כ טורח לדחוף כך לתוך השרוול, אל תיתמם, עושים עליך סיבוב, מוחות גאונים והון רב מושקעים בכדי לעצב את דעתך ולבסס בעקרונותיך מוסכמות.

זו היתה בעבורי המוסר השכל הכי נוקב, יושב אתה ומנסה להשפיע על דעתם של אחרים, תיווכח וראה כמה כוחות אפלים מנסים לקבוע עובדות בשטח, לשרוט את תום ליבך, ולכופף את ליבך בשביל האינטרסים שלהם.

מדברים המון על פגעי הטכנולוגיה, נדמה כי שההמחשה הכי חיה בנושא זה, היא עצם הקמפיינים והתעמולה שנעשית בכדי להתגונן מפגעים אלו, ברוך ד' באמצעותם הועמדו וועדות והוגדרו כללים וקווים אדומים, באמצעות כל אסיפות החיזוק והמלכ הרב שנכתב בעניין זה הועמד גדר חייץ בין הקודש לחול, ראו מה כוחו של תעמולה, ביכלתה להניא אותך מחד, ומאידיך לגרום לך לפעול, בכוחה להשפיע על דעתך ולעצב את תדמיתך.

זכור, שמהצד השני יש גם כוחות נגדיים שהם מאספים אסיפות ומטכסים עצות איך למשוך את עיניך וליבך הקפיריטרים מהצד הנגדי אינם יושבים בחוסר מעש, מוחם השטני רוקח עבורכם מרקחות רעל, להנאתך, לשירותך באדיבות למראות ולדעות השונות שאדם נחשף אליהם יש בהכרח כח להשפיע ולעצב, למה שניתן לכל צרוע זב לגרום לנו להתמודד, עם השקפותיו עם דעתו וכיבו.

לא אתן שיעשו עלי סיבוב, אף אחד לא ישפיע על דעתי ומחשבותי, רק תורת אמת וצדיקים אמיתיים הם יאלפוני בינה הם יעצבו בי דעת והשקפה, לא אף אחד אחר, בחיים לא.

העירק

אך דקה שניים כן נשמח לדגדג אתכם קצת, במחשבות בתחושות וכן גם הזיות- ובהקיץ. ישבתי שם מול ארבעתן ושתקתי, וליתר דיוק בעיקר שתקתי, פה ושם אהבתי לאתגר את המערכת באיפכא מסתברות של מוחי הקודח, קצת להגיד משהו על קונספציות.

אך בעיקר חשבתי וחשבתי, הייתי עד לכית היוצר של הקמפיינים כאן זה קורה, הם יחליטו בעדי באיזה נושא אהיה עסוק השבוע ומה ידבדג לי הפעם, כוחות המודעות- עלוני השבת- הנושא החם הבא בתור שעל הפרק.

הייתי ער להוראות ציניות שיוורדות לגרפיקאים איך להוציא אתכם משלוותכם, איך בדמויות ציוריות להמחיש, דם ואש ותמרות עשן, איך לזעזע את ישותכם ולפרוט על נימכם במיומנות, הם שברו שם את הראש בלהמציא משפט שהכי יסב את תשומת לבכם הכי יעורר אתכם מתרדמתכם הכי ישפיע על דעתכם ויעצב את דפוס פֵעֵלְכֶם.

הם חשבו על מאמרים שיניגשו את המידע היישר למיני-עלון שהנך מחזיק כעת, מה הכי יעניין את סקרנותכם ומה יגרום לכם לחשוב שוב על הרעיון, האמת, חכה חכה, גם מאמר זה הוא סיבוב אחד גדול, הווכחו וראו!!

ואז אמרתי לעצמי, ואשמח אם תסכיתו למחשבותי, הפעם התמזל מזלנו וכל המכונה המשומנת היא לצידנו, היא בעדינו, היא בעד עתידנו, מטרתה לעורר את החושים מול איזה מפלצת מנאצת מתמודדת דורנו אנו, אך פעמים רבות כל המכונה הזאת מכוננת נגדנו, להשפיע על דעתנו ולקעקע מוסכמות יסוד.

סתם כתחביב, החלטתי לנתח לגורמים קטנים, צילום מסך פשוט וקומפקטי כמה דברים טפלים, השחילו כאן כדי למשוך את עינכם בכדי אולי לגרום לכם לחשוב אחרת, ולראות אחרת דברים יסודיים, תאמינו לי, עשרות!!

ישבנו שם סביב שולחן מלִבְנֵי וטיכסנו עצה, מולי ארבעה אברכים חמי לב וברקע בסקוויטי פתי-בר שבכנות כבר ראו ימים טובים יותר, המיקום- אחד מן המקומות היותר צנועים בבריאתו של הקב"ה באחת מסמטאותיה הצרים של שכונת בית ישראל בואכה שכונת הבוכרים יוצאי בוכרה והמסתעף.

הנושא שעל השולחן הוא ענין בווער ומדמם, ואלו שליבם ער ופועם ראו לנכון לפנות מזמנם לטובת סיעור מוחות רציני ומקיף, בעיקר איך משנים את התודעה איך גורמים לאדם לחשוב על רעיון, איך משפיעים לנכון על הלך יֵכְך של בן תמותה, זה היה דיון פולמוסי נוקב ואכן גם מרתק.

הפעם חשבתי שנכון יותר לא להסתיר ולהתייף, לא לשחק משחק וכאילו מודעות על קירות ביהמ"ד באות מאליהם, כן לחשוף את הסאגה שהתחוללה מאחורי הקלעים, את הלחץ המצמית שאפף את העוסקים במלאכת הקודש- כבר מאוחר, יום חמישי אחה"צ, והנה שבת קודש קריבה ובאה.

הנושא הפעם היה, איך לא- פגעי הטכנולוגיה, נושא שבעיניי הכי נדוש בהיסטוריה היהודית, ובהחלט כבר מוצו כל מאגרי המשלים ורעיונות הקפיריטרים להנגיש מידע ולזעזע את הציבור, אולי ישנם עוד שניים שלושה טקטיקות שעדיין בקנה אֵך הם הולכים ואוזלים, נכון, מחשבה רדודה וילדותית, לעומת המפלצת הענקית העומדת למולנו, כל חיצי העולם לא הצליחו לשרוט אותה.

ישבנו שם אובדי עצות, מה עושים השנה באיזה סוג קמפיין יתמקדו הפעם, על איזה סלוגן יבנו את היסודות ומה הוא המסר הכי נכון וקליטי, זה בא בקשׁוֹ וזה בגִבְרָתוֹ הכלל הוא שפריצת דרך לא נראתה באופק.

טוב לא נלאה אתכם ולא נגזול מזמנכם בכדי להמירו בקריאת מחשבות של הוזה ויהיר,

בס"ד

גם אני רוצה להיות

ולכן אני יהיה שם
בכינוס ההיסטורי
 יחד עם כלל בחורי
 אנ"ש מכל רחבי ארה"ק

אנחנו מודים לכם על בישותכם ומשתתפים

ליל שישי • פרשת משפטים
 • בשעה 8.00 בערב

כנס היסטורי - כלל
 כבוד רב"ד שמש

א"ד
 ד"ר
 א"ד
 א"ד

אולמי 'פארהאנד'
 רחוב רשב"י 7 בית שמש

בס"ד

וענינו צופיות
 ד"ר איסקוק פון
 אונטערע דורות

גרייט זיך! גרייט זיך!

בעזהשי"ת מאנטיג כ"ו שבט וועט פארקומען
 א עקסטערע שיינע אוונט, פאר נשות הקהילה

וענינו צופיות

איך זאל פון הגד"א, נחל לוז 6, רמה א' בית שמש.

0723323299

מטת תהלת חסידי ברסלב
 ירושלים, בית שמש

ק"א א"ר

בש"א ד"ר ז"ל
 י"ד יעקב בארד שמש"ר שיל"א

בינומי לחרינו

תורה
בין
אור
ה
• שנת תשנ"ג תשפ"ה / קהילת חסידי בני
ה

בעזר ה' ית' יתקיימו

כינוסי התעוררות והתחזקות

לכלל אברכי קהילתנו
לרגל ימי טהרינו שאנו נמצאים בעיצומם

בבית שמש:

ביום שלישי

פ' משפטים

כ' שבט

בשעה 7.30

בביהמ"ד תפארת הנחל

ישא דברים:

הרה"ג ר' דוד נתנאל שווארץ שליט"א

בירושלים עיה"ק:

ביום רביעי

פ' משפטים

כ"א שבט

בשעה 7.30

בהיכל קהילתנו

ישא דברים:

הרה"ג ר' יעקב טננבוים שליט"א

יום ניתוק

כחלק מההתעוררות הגדולה לרגל ימי טהרינו

יתקיים יום ניתוק

להכשרת ותיקון נגנים ומצלמות

ביום ג' משפטים בהיכל קהילתנו

בבית שמש במשך כל ימות השנה בימים ב' וה'
במשרדי חבר רח' ר' יהושע 3 בין השעות 8-10 בערב

מקום
מיוחד
כניתוקים
גם לנשים

אל תחמיץ הזדמנות זו!

פאר אונג

און פאר אונגערע דורות

כינוס טהרינו

**זבנות
קהילתנו**

ביום רביעי
פר' משפטים
בשעה 8.00 בערב

באולמי
חינוך
ירושלים

אפרטים
07233.72471

כינוס טהרינו

**פאר די
טויערע
קינדער**

נליל שישי
פר' משפטים

במסגרת
חברת
'צאן יוסף'

הירושלים
ובבית שמש

בס"ד

זוה ברויט
דיגבר לט
ברוכי
שצריכין
הגביות לט
ודעתו ברוכי

אנחנו רוצים אנחנו יבולאים

כלל בחורי א"ש
חסידי ברסלב
מכל רחבי ארץ
הקודש

נוכח
כאיש אחד
בלב אחד

הזמנות אישיות יחולקו בישיבות ובחבורות
רשימת הנציגים תפורסם בשבוע הבא

הכינוס ההיסטורי "איר וויל זיין א ערלאכער איד"
ליל שישי פר' משפטים 8.00 בערב

התאחדות
אגודת
היהודים
בארץ ישראל